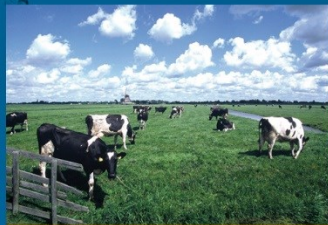

ODMH

Omgevingsdienst Midden-Holland

Geurgebiedsvisie Krimpenerwaard

Geurbeleid op basis van de Wet geurhinder en veehouderij

Versienummer:
Datum:

Ontwerp
17 mei 2016

ODMH

Omgevingsdienst Midden-Holland

Productnummer	A-2015-002044
Omschrijving	Geurgebiedsvisie Krimpenerwaard
Status	Ontwerp
Datum	17-05-2016
Opdrachtgever	Krimpenerwaard
Opgesteld door	B. de Hoop

Inhoudsopgave

Samenvatting.....	4
1 Inleiding	5
1.1 Achtergrond	5
1.2 Bestaande situatie	5
1.3 Doelstelling	6
1.4 Leeswijzer.....	6
2 Wettelijk kader	6
2.1 Wet ruimtelijke ordening	6
2.2 Wet geurhinder en veehouderij	7
2.3 Geurverordening.....	7
2.4 Activiteitenbesluit.....	8
2.5 Procedure geurverordening.....	9
2.6 Geurgevoelige objecten	9
2.7 Bebouwde kom.....	10
2.8 Omgevingswet.....	10
3 Ruimtelijk beleid	11
3.1 Ontstaansgeschiedenis	11
3.2 Groene Hart beleid	11
3.3 Provinciaal beleid	12
3.4 Regionaal beleid.....	12
3.5 Subregionaal beleid.....	13
3.6 Structuurvisie K5-gemeenten	13
3.7 Toekomst veehouderij	13
4 Inventarisatie	14
4.1 Huidige situatie	14
4.2 Afweging en Keuzes.....	15
5 Conclusie.....	17
Verordening geurhinder en veehouderij, gemeente Krimpenerwaard	18

Gebiedsvisie Geur

Onderbouwing van de Verordening geurhinder en veehouderij gemeente Krimpenerwaard als bedoeld in artikel 8 van de Wet geurhinder en veehouderij

Samenvatting

Deze gebiedsvisie vormt de onderbouwing voor het te nemen raadsbesluit over de harmonisatie en uitbreiding van de vier vigerende geurverordeningen van voormalige gemeenten.

Bij de uitwerking van deze geurgebiedsvisie is gebruik gemaakt van de ruimte die de Wet geurhinder en veehouderij biedt.

Uitgangspunt bij de uitwerking van deze geurgebiedsvisie is de wens om ruimte te behouden voor de grondgebonden veehouderij. De grondgebonden veehouderij is bepalend voor het behoud van het veenweidegebied. In de gemeente Krimpenerwaard bevinden zich ruim 300 veehouderijen met overwegend dieren waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld. Dit zijn overwegend melkveehouderijen. De beleidskeuzes zijn in deze gebiedsvisie met het oog op met name deze groep bedrijven uitgewerkt. Het karakter van het gebied en het wensbeeld vanuit de planologie is bepalend bij deze keuzes.

Gekozen is voor het in stand houden van de afwijking van de vaste afstanden zoals deze ook in de vier te harmoniseren verordeningen waren vastgelegd. Deze afstanden hebben betrekking op melkrundvee, paarden en konijnen. De meeste overige dieren, waaronder vleesrundvee, schapen, geiten, varkens en kippen hebben een geuremissiefactor. Deze geuremissiefactoren worden met deze verordening niet aangepast omdat deze niet kenmerkend en bepalend voor het gebied zijn.

Nu de voormalige gemeentegrenzen zijn komen te vervallen is gekozen om het gebied van Schoonhoven ook onder de verordening te laten vallen. In dit gebied bevindt zich een klein aantal veehouderijen.

In deze geharmoniseerde verordening is meer expliciet vastgelegd dat deze bedoeld is om ontwikkelingsruimte te bieden aan agrarische bedrijvigheid en niet aan woningbouw in de nabijheid van veehouderijen, de zogenoemde 'omgekeerde werking'.

De afweging tussen geurbelasting en behoud van de agrarische bedrijvigheid en daarmee het open veenweidegebied leidt tot de volgende punten:

1. Binnen de bebouwde kom wordt voor een veehouderij waar dieren worden gehouden waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, welke onder de Wet geurhinder en veehouderij en het Activiteitenbesluit milieubeheer vallen, de minimale afstandsnorm van 50 meter gehanteerd;
2. Buiten de bebouwde kom wordt voor een veehouderij waar dieren worden gehouden waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, welke onder de Wet geurhinder en veehouderij en het gewijzigde Activiteitenbesluit milieubeheer vallen, de minimale afstandsnorm van 25 meter gehanteerd;
3. De verordening is alleen van toepassing op een beslissing, inzake de omgevingsvergunning of op een melding inzake het Activiteitenbesluit milieubeheer, voor het oprichten, uitbreiden of veranderen van een veehouderij.

1 Inleiding

1.1 Achtergrond

Op 1 januari 2007 is de “Wet geurhinder en veehouderij” (Wgv) in werking getreden. De Wgv ziet toe op geurhinder vanuit veehouderijen. De Wgv bevat daartoe onder meer wettelijke geurnormen, waaraan in principe moet worden voldaan, maar de wet biedt aan gemeenten tevens de mogelijkheid om binnen bepaalde grenzen (artikel 6 Wgv) eigen gemeentelijke geurnormen toe te passen, dus een eigen gemeentelijk geurbeleid te gaan voeren. Afwijken van de wettelijke normen is zowel naar boven als naar beneden mogelijk. De afwijkende geurnormen moeten in een gemeentelijke verordening worden vastgelegd. Als in een gemeente afwijkende normen gaan gelden, moet een gebiedsvisie worden opgesteld, waarin de relatie wordt gelegd tussen de beoogde ruimtelijke ontwikkeling en de geurbelasting. Vier van de vijf gemeenten (Bergambacht, Nederlek, Ouderkerk en Vlist) die de nieuwe gemeente Krimpenerwaard hebben gevormd hebben in 2009 reeds geurbeleid vastgesteld. Het geurbeleid wordt in deze visie geharmoniseerd, geactualiseerd en uitgebreid met het gebied van de voormalige gemeente Schoonhoven. De Wet Algemene Regels Herindeling (Wet Arhi) verplicht heringedeelde gemeentes om binnen twee jaar beleid te harmoniseren. Deze gebiedsvisie vormt de onderbouwing voor het te nemen raadsbesluit over de harmonisatie en uitbreiding van de vigerende geurverordeningen.

1.2 Bestaande situatie

In het veenweidegebied van de regio Midden-Holland is een groot aantal veehouderijbedrijven die zonder een gemeentelijke geurverordening niet meer zouden kunnen uitbreiden ('op slot zitten'). Vooral bij de lintbebouwing liggen de bedrijven vaak op korte afstand van woningen. De niet-agrarische woningen in het landelijk gebied hinderen de ontwikkeling van de agrarische bedrijven, waardoor sluiting van het agrarische bedrijf noodzakelijk zou kunnen worden.

Door het sluiten van agrarische bedrijven in de Krimpenerwaard, kunnen diverse problemen ontstaan:

- de levensvatbaarheid van de agrarische sector is in het geding;
- het kenmerkende karakter van het landelijke veenweidegebied komt in gevaar;
- het onderhoud van het landschap door agrarisch natuurbeheer komt in gevaar;
- indirect heeft een afname van de landschappelijke kwaliteit een effect op toerisme en recreatie.

De gemeenten in het veenweidegebied van de regio Midden-Holland en de Provincie Zuid-Holland hebben het beleid om het buitengebied open en agrarisch te houden. Om dit mogelijk te maken moeten agrariërs nu en in de toekomst rendabel kunnen ondernemen. Om rendabel te blijven, willen veel bedrijven het aantal stuks vee uitbreiden of stallen uitbreiden om aan dierenwelzijnseisen te kunnen voldoen. Agrariërs krijgen met de huidige wetgeving, zonder geurverordening, bij uitbreiding te maken met de wettelijk verplichte afstanden tussen de bedrijven en woningen van derden. Deze afstanden zijn moeilijk te verenigen in het karakteristieke slagenlandschap van de Krimpenerwaard.

Met inachtneming van diverse randvoorwaarden, zoals vaststelling van gemeentelijk beleid, inspraakprocedures en opnemen van het beleid in een gemeentelijke verordening, is het voor een gemeente mogelijk om voor het gemeentelijk grondgebied en eventueel per gebiedstype verschillende normen te hanteren met betrekking tot de geurhinder. Zo kan in het landelijk

buitengebied de norm versoepeld worden, waardoor agrariërs meer mogelijkheden worden geboden.

1.3 Doelstelling

In de gemeente Krimpenerwaard zijn een goede milieukwaliteit en balans tussen wonen, recreëren en agrarische bedrijvigheid belangrijke doelstellingen. Voor de grondgebonden agrarische sector is er ruimte voor ontwikkeling. In deze visie wordt (geur)ruimte gegeven voor versterking van de grondgebonden agrarische ontwikkeling.

1.4 Leeswijzer

Na deze inleiding worden in hoofdstuk twee van deze visie de wettelijke kaders beschreven die gelden voor geurhinder van agrarische bedrijven. In hoofdstuk drie wordt dieper ingegaan op de kansen en beperkingen die deze regels bieden voor het ruimtelijk beleid. Hoofdstuk vier geeft een inventarisatie van het gebied en zet de beleidskeuzes voor het agrarisch geurbeleid op een rij.

2 Wettelijk kader

2.1 Wet ruimtelijke ordening

Bij het uitwerken van ruimtelijke plannen wordt gezorgd voor een aanvaardbaar woon- en leefklimaat op plaatsen waar de vestiging van een (geur)gevoelig object mogelijk wordt gemaakt. Daarnaast wordt voorkomen dat bestaande veehouderijen in hun bedrijfsvoering worden belemmerd. Om de milieufactoren te bepalen wordt in de ruimtelijke ordening uitgegaan van de zogenaamde 'omgekeerde werking' van de milieuregelgeving. In de bestemmingsplantoets wordt in eerste instantie getoetst of ter plaatse van de te bestemmen geurgevoelige objecten voldaan kan worden aan de eisen die de milieuregelgeving stelt. De geplande geurgevoelige objecten moeten in principe buiten de geurcontouren of vaste afstandscontouren van de aanwezige veehouderijen liggen. Hierbij wordt uitgegaan van:

- ofwel de vaste afstandscontour (met name melkrundvee, konijnen en paarden), zoals in de Wet geurhinder en veehouderij zijn vastgelegd;
- ofwel van de omvang van de veestapel volgens de verleende vergunning of ingediende melding (overige diersoorten met een emissiefactor, onder andere varkens en pluimvee), die verder buiten de geurverordening vallen.

Uit jurisprudentie blijkt dat voor de bepaling van de aan te houden afstanden en geurcontouren bij ruimtelijke plannen voor geurgevoelige objecten die in de nabijheid van een veehouderij worden gesitueerd, moet worden uitgegaan van de randen van het bouwvlak. Dit wijkt af van de wijze waarop in de milieuregelgeving bij de uitbreiding van de veehouderij wordt gemeten. Hierbij wordt niet de rand van het bouwvlak aangehouden maar de buitenzijde van de stal. Bij ruimtelijke plannen wordt de rand van het bouwvlak aangehouden omdat de veehouderij in principe het recht heeft om overal binnen het bouwvlak te bouwen. In sommige gevallen kan niet het volledige bouwvlak worden benut, vanwege de ligging ten opzichte van reeds bestaande geurgevoelige objecten. In dergelijke gevallen gaan we uit van het reëel te benutten gedeelte van het bouwvlak. Alleen in het geval dat sprake is van een overbelaste situatie, kan hiervan worden afgeweken. De werkwijze, die dan wordt gevolgd, staat beschreven in de Handreiking bij de Wet geurhinder en veehouderij.

Bij veehouderijen waarvoor vaste afstanden gelden, geldt als vuistregel dat het bouwplan voor geurgevoelige objecten die in de nabijheid van een veehouderij worden gesitueerd, in principe

buiten de minimale afstand als genoemd in de Wgv moet liggen, om niet blootgesteld te worden aan te veel geurhinder.

Hoewel de afstanden die in de Wgv worden genoemd betrokken zullen worden bij de ruimtelijke afweging, kan op grond van deze afstanden geen absolute uitspraak gedaan worden over de vraag of er sprake zal zijn van aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

2.2 Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij, vormt sinds 1 januari 2007 het toetsingskader voor omgevingsvergunningen voor de activiteit milieu. Ook ruimtelijke plannen worden getoetst aan deze wet volgens de 'omgekeerde werking'. Het Activiteitenbesluit milieubeheer (verder Activiteitenbesluit) bevat in paragraaf 3.5.8 het geurtoetsingskader voor meldingsplichtige agrarische bedrijven.

In de Wgv en het Activiteitenbesluit staan afstandseisen en geurnormen waaraan de geurbelasting door dierenverblijven wordt getoetst. De Wgv is nader uitgewerkt in de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). De normen gelden ter plaatse van geurgevoelige objecten (bijvoorbeeld woningen) en de afstanden gelden tot deze geurgevoelige objecten.

De Wgv en het Activiteitenbesluit maken onderscheid in gebieden waar geur wordt waargenomen. In de bebouwde kom wordt geur anders ervaren dan in het buitengebied. Voor bebouwde kom en buitengebied zijn daarom verschillende geurnormen vastgesteld. Ook maakt de wet onderscheid tussen bedrijven met en zonder dieren met een geuremissiefactor.

Bedrijven met overwegend dieren met een geuremissiefactor, die op stal worden gehouden, worden gerekend tot de intensieve veehouderij. Het gaat hierbij met name om de pluimvee- en varkenshouderij. Ook schapen en geiten hebben een geuremissiefactor.

Bedrijven met overwegend dieren zonder geuremissiefactor worden gerekend tot de extensieve veehouderij. Het gaat hierbij met name om de melkvee-, paarden- en konijnenhouderij. In een aantal gevallen worden dieren met een geuremissiefactor gehouden als nevenactiviteit naast de melkveehouderij. Er is dan nog steeds sprake van extensieve veehouderij.

Voor dieren die op een intensieve manier worden gehouden is een geuremissiefactor vastgesteld. Voor deze dieren wordt een geurcontour berekend. Voor dieren die op een extensieve wijze worden gehouden geldt een vaste afstand van het emissiepunt van de stal tot een woning van derden. De onderhavige geurverordening ziet uitsluitend op bedrijven met overwegend dieren zonder geuremissiefactor, extensieve veehouderij, waarvoor vaste afstanden gelden.

De Wgv en het Activiteitenbesluit schrijven voor op welke wijze het bevoegd gezag de geurhinder van dierenverblijven moet beoordelen in het geval van een omgevingsvergunning milieu of een melding op grond van het Activiteitenbesluit. Vanuit het principe van 'een goede ruimtelijke ordening', zoals genoemd in de Wet ruimtelijke ordening, heeft de Wgv indirect consequenties voor de oprichting van geurgevoelige objecten binnen de geurcontouren van veehouderijen of in de nabijheid daarvan. Deze werking die de Wgv heeft op de ruimtelijke ordening wordt ook wel aangeduid met de term 'omgekeerde werking'. De geurnormen uit de Wgv en het Activiteitenbesluit zijn bedoeld om mensen in de omgeving van een veehouderij te beschermen tegen onaanvaardbare geurhinder.

2.3 Geurverordening

De Wgv geeft de gemeente de mogelijkheid om voor de geurnormering lokaal maatwerk te leveren, door de normen of afstanden, binnen een wettelijke marge, voor een bepaald (deel)gebied te wijzigen. Dit is geen verplichting, maar de gemeente kan het gebiedsgericht

geurbeleid als sturingsinstrument gebruiken. Als de gemeente besluit gebruik te maken van dit instrumentarium, wordt op grond van de Wgv een afweging gemaakt met betrekking tot de geursituatie in relatie tot de bescherming van het milieu en de gewenste ruimtelijke inrichting van het gebied.

In de Krimpenerwaard vormt de ruimtelijke inrichting in relatie met de ontwikkelingsmogelijkheden van de extensieve veehouderij de aanleiding om een geurverordening vast te stellen. Maatwerk is mogelijk door wijziging van de afstanden voor de extensieve veehouderij. De gewijzigde afstanden treden in de plaats van de wettelijke normstelling en worden dus bij de beoordeling van vergunningaanvragen en meldingen gehanteerd. Voor de geurgevoelige objecten wordt een onderscheid tussen een ligging binnen of buiten de bebouwde kom gemaakt.

Bandbreedte extensieve veehouderij (afstandsnormen)

Het geurgevoelig object is gelegen	Afstand in meters		
	norm	bandbreedte	
		minimaal	maximaal
binnen de bebouwde kom	100	50	-
buiten de bebouwde kom	50	25	-

2.4 Activiteitenbesluit

Op 1 januari 2013 is het Activiteitenbesluit gewijzigd zodat het van toepassing is op agrarische activiteiten. Het Activiteitenbesluit is bedoeld voor de meest voorkomende agrarische bedrijven. Deze bedrijven hoeven geen omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu aan te vragen en kunnen volstaan met een melding. Alleen voor grote agrarische bedrijven blijft de vergunningplicht bestaan. Op de meeste veehouderijen in de gemeente Krimpenerwaard is het Activiteitenbesluit van toepassing.

De voorschriften voor de beoordeling van geurhinder voor het houden van de dieren op bedrijven die onder het Activiteitenbesluit vallen staan in § 3.5.8 van het Activiteitenbesluit. In het Activiteitenbesluit zijn vanuit de Wgv de normen voor de geurbelasting, die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning) overgenomen. Net als de Wgv biedt het Activiteitenbesluit de mogelijkheid aan gemeenten om op grond van een geurverordening af te wijken van de in het Activiteitenbesluit opgenomen normen.

Door de komst van de Wgv en het Activiteitenbesluit zijn in de meeste gevallen de 'geurcirkels' groter geworden. In het verleden was bijvoorbeeld op grond van de 'kleine' AMvB voor melkveehouderijen tot 50 melkkoeien een afstand van 25 m toegestaan, terwijl dat nu 50 m moet zijn. In of aan de rand van de bebouwde kom was op grond van de AMvB voor melkveehouderijen tot 100 melkkoeien een afstand van 50 m toegestaan, terwijl dat nu 100 m moet zijn.

Op grond van het Activiteitenbesluit kunnen maximaal 200 stuks melkrundvee, 340 jongvee (of 340 melkrundvee en jongvee gezamenlijk), 1200 vleesrundvee, 2000 schapen, 2000 geiten, 2000 vleesvarkens, 750 zeugen, 3750 gespeende biggen, 40.000 stuks pluimvee, 50 konijnen, 100 paarden, meer dan 1 pelsdier of 50 overige landbouwhuisdieren worden gehouden.

Binnen de afstand tot een geurgevoelig object van 50 meter binnen de bebouwde kom en van 100 meter buiten de bebouwde kom kan geen omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu worden

verleend of een uitbreiding onder het Activiteitenbesluit worden toegestaan. Indien een gemeentelijke geurverordening op grond van de Wgv is vastgesteld, kunnen deze afstanden worden verkleind. In gebieden die zijn aangewezen in een geurverordening kan in veel gevallen dan wel een vergunning worden verleend of een uitbreiding onder het Activiteitenbesluit worden toegestaan.

2.5 Procedure geurverordening

De rechtsbescherming ten aanzien van de gemeentelijke geurverordening is gelijk aan die van elke andere volgens de Gemeentewet vastgestelde verordening. Tegen een dergelijke verordening staat in beginsel geen beroep open bij de bestuursrechter.

De procedure op grond van afdeling 3.4 Awb wordt gevolgd. Op basis van artikel 3.16 wordt de ontwerp-geurverordening zes weken ter inzage worden gelegd, voordat deze aan de Raad ter vaststelling wordt aangeboden. Gedurende deze zes weken kan een ieder zijn reactie op de verordening kenbaar maken. Het College verzamelt de inspraakreacties. Door het volgen van deze procedure kan de Gemeenteraad alle belangen meewegen alvorens de verordening vast te stellen. Van de mogelijkheid om inspraakreacties in te dienen is P.M. wel / geen gebruik gemaakt. Zoals eerder is aangegeven, is er geen beroep mogelijk tegen de verordening. Rechtsbescherming geldt ten aanzien van besluiten. Dit betekent dat belanghebbenden, die het niet eens zijn met de normen uit de geurverordening, alleen bij de aanvraag van een omgevingsvergunning, of een procedure in het kader van de Wet op de ruimtelijke ordening, gebruik kunnen maken van hun beroepsmogelijkheden.

2.6 Geurgevoelige objecten

Bij de uitvoering van het agrarisch geurbeleid richt de aandacht zich op de 'geurgevoelige objecten' in de omgeving van de veehouderijen. De interpretatie van deze term is hierbij van groot belang.

Een geurgevoelig object is in de Wet geurhinder en veehouderij en het Activiteitenbesluit milieubeheer gedefinieerd als:
Gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt, waarbij onder «gebouw, bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf» wordt verstaan: gebouw dat op grond van het bestemmingsplan, bedoeld in [artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening](#), een inpassingsplan als bedoeld in [artikel 3.26](#) of [3.28 van die wet](#) daaronder mede begrepen, de beheersverordening, bedoeld in [artikel 3.38 van die wet](#), of, indien met toepassing van [artikel 2.12, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht](#) van het bestemmingsplan of de beheersverordening is afgeweken, de omgevingsvergunning, bedoeld in [artikel 1.1, eerste lid, van laatstgenoemde wet](#) mag worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf.

Alleen een gebouw kan een geurgevoelig object zijn. Duidelijk is dat een woning een geurgevoelig object is, mits deze een positieve planologische bestemming heeft en geschikt is om in te wonen. Of een ander gebouw een geurgevoelig object is, moet worden beoordeeld aan de hand van de criteria die in de definitie zijn opgenomen.

1. Het gebouw is bestemd voor menselijk verblijf. Bijvoorbeeld in een kantoorgebouw kunnen mensen verblijven.
2. Het gebouw is blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk verblijf. Het gebouw moet zodanig zijn uitgevoerd dat het mogelijk is om in het gebouw te verblijven.
3. Het gebouw wordt permanent of op daarmee vergelijkbare wijze voor menselijk verblijf gebruikt.

In de wet is niet aangegeven wat onder permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik wordt verstaan. Waar de grens ligt in de mate van gebruik moet uit jurisprudentie blijken.

Vrijkomende agrarische bebouwing (VAB's) zijn niet relevant bij bedrijven met vaste afstandsnormen. Ze zijn wel relevant voor bedrijven met dieren met een geuremissiefactor maar deze bedrijven worden niet betrokken in de verordening.

2.7 Bebouwde kom

Bij de toepassing van de geurnormering speelt het begrip 'bebouwde kom' een grote rol. De afstandsnormen, die binnen de bebouwde kom worden gehanteerd voor dieren waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld zijn twee keer zo streng als de normen buiten de bebouwde kom. Een duidelijke begripsomschrijving is daarom van groot belang bij het maken van heldere en reproduceerbare afwegingen rondom geurhinder en veehouderij.

Het begrip is in de Wgv en het Activiteitenbesluit niet gedefinieerd, evenmin als in de Wet ruimtelijke ordening. In de toelichting bij de Wgv en jurisprudentie is aangegeven dat de grens van de bebouwde kom niet wordt bepaald door de Wegenverkeerswetgeving, maar door de aard van de omgeving. De bebouwde kom wordt in de toelichting beschreven als het gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woon- en verblijffunctie heeft en waarin veel mensen per oppervlakte-eenheid ook daadwerkelijk wonen of verblijven. Binnen een bebouwde kom is de op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing geconcentreerd tot een samenhangende structuur. InfoMil concludeert in haar handleiding, dat het voor de hand ligt om voor de grenzen van de bebouwde kom aan te sluiten bij wat in de ruimtelijke ordening (jurisprudentie) daaronder wordt verstaan.

Woningen die in agrarische lintbebouwing liggen, worden in het algemeen niet tot de bebouwde kom gerekend.

Om duidelijkheid over de ligging van de bebouwde kom te verschaffen is een overzichtskaart opgesteld waarin de grenzen van de bebouwde kom zijn opgenomen. Deze kaart is als Bijlage 1 bij de verordening opgenomen.

2.8 Omgevingswet

Naar verwachting zal in of kort na 2018 de Omgevingswet in werking treden. Deze wet integreert ongeveer 26 wetten op het gebied van de fysieke leefomgeving. Hieronder vallen onderwerpen als: bouwen, milieu, waterbeheer, ruimtelijke ordening, monumentenzorg en natuur. Ook de Wgv wordt in de Omgevingswet opgenomen. In de uitvoeringsregelgeving van de Omgevingswet zal net als in de huidige Wgv worden voorzien in normering van geur, met behoud van een maximale mogelijkheid voor gemeenten om af te wijken. Hoe dit precies tot uitdrukking komt in de uitvoeringsregelgeving is op dit moment niet bekend.

Omdat er momenteel geen aanleiding is om te veronderstellen dat verordeningen op grond van de Wgv onder de Omgevingswet hun rechtskracht zullen verliezen, hebben wij niet op de komst van de Omgevingswet geanticipeerd. Daarnaast verplicht de Wet Algemene Regels Herindeling (Wet

Arhi) heringedeelde gemeentes om binnen twee jaar beleid te harmoniseren. Voor de gemeente Krimpenerwaard is dat voor 1 januari 2017.

3 Ruimtelijk beleid

3.1 Ontstaansgeschiedenis

De ontstaansgeschiedenis van het landschap en de stedelijke ontwikkeling zijn terug te vinden in de bestaande landschapsstructuur en in de verkaveling van zowel het stedelijk als het landelijk gebied. Naast de bebouwde kommen van de diverse kernen, heeft de gemeente Krimpenerwaard een omvangrijk landelijk gebied. De bebouwing in het landelijk gebied is in hoofdzaak gelegen in lintstructuren gebaseerd op de ontginningsgeschiedenis van het landschap. De erven in het landelijk gebied hebben veelal een agrarische oorsprong, bijvoorbeeld als agrarisch of vrijkomend agrarisch bedrijf, voormalige tweede bedrijfswoning of voormalige arbeiderswoning. Een deel van de erven is nog in gebruik ten behoeve van een agrarische bedrijfsvoering. Steeds vaker zijn die erven echter ingericht ten behoeve van nieuwe functies in vrijkomende agrarische bedrijven of voormalige tweede bedrijfswoningen. Voor een deel zijn door de uitbreiding van dorpen en steden agrarische bedrijven binnen de bebouwde kom terechtgekomen.

Het grootste deel van de veehouderijen in het veenweidegebied is actief in de melkveehouderij. Veel melkveehouderijen beschikken over een beperkt aantal andere dieren, zoals schapen of paarden. In het Groene Hart is de omvang van de intensieve veehouderij beperkt. In het verleden kwam de varkenshouderij veel voor als neventak bij melkveebedrijven.

3.2 Groene Hart beleid

In 2008 is door de Gedeputeerde staten van Noord-Holland, Utrecht en Zuid-Holland de "Voorloper Groene Hart" vastgesteld. Deze voorloper diende als onderlegger voor de te ontwikkelen provinciale structuurvisies in het kader van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening welke per 1 juli 2008 in werking is getreden. Het beleid van de drie provincies voor de landbouw is gericht op het bieden van ontwikkelingsruimte aan de landbouw, binnen de randvoorwaarden van de kernkwaliteiten. Schaalvergroting is een belangrijke voorwaarde voor een blijvend economisch perspectief. Dit vertaalt zich in grotere bedrijfsbebouwing en meer hectares per bedrijf en aan zwaarder transport aangepaste infrastructuur in de landbouwgebieden. Onder voorwaarde dat de nieuwe gebouwen voldoende geconcentreerd zijn gelegen en er wezenlijk aandacht is besteed aan landschappelijke inpassing en situering, staat het ruimtelijk beleid uitbreiding van bedrijfsgebouwen niet in de weg. De schaalvergroting qua oppervlakte biedt ook mogelijkheden om een deel van het areaal extensiever te gebruiken. Dit draagt bij aan de agrobiodiversiteit en biedt kansen voor het verder verduurzamen van de waterhuishouding (grote peilvakken). Voorwaarde is dat het aandeel extensiever te gebruiken percelen en de ligging daarvan zodanig is dat het een rendabele bedrijfsvoering niet in de weg staat.

Innovatie en structuurversterking (w.o. de verkaveling) in de bedrijfssector zijn belangrijke voorwaarden om de landbouw economisch sterk te houden. Het ruimtelijk beleid moet hiervoor ruimte bieden.

Verbreiding van de landbouw kan ook bijdragen aan een blijvend perspectief. Verdere professionalisering biedt volop kansen voor rendabele bedrijven. Het beleid van de provincies biedt ruimte voor ontwikkeling van de verbreiding onder dezelfde voorwaarden als hiervoor genoemd. Het blijvend onderdeel zijn van de agrarische bedrijfsvoering is een voorwaarde voor de verbreiding. Het uitgroeien tot op zichzelf staande bedrijven zonder agrarische component is niet gewenst.

3.3 Provinciaal beleid

De provincie heeft in november 2007 de specifieke opgaven voor landbouw en landschap opgenomen in de contourennota "Levend Landschap" om deze duurzaam met elkaar in evenwicht te brengen. Het is daarmee de provinciale invulling van de opgaven die in Zuid-Holland liggen op het snijvlak van landbouw, landschap en vitaliteit van het platteland.

Het is vooral de verantwoordelijkheid van provincies en gemeenten om het landschap te behouden en versterken. Maar ook de particuliere eigenaren en ondernemers hebben daarbij een verantwoordelijkheid. De contourennota "Levend Landschap" schetst het kader voor de gebiedsontwikkeling waarmee andere ontwikkelingen met gevolgen voor landschap en landbouw rekening moeten houden.

De Contourennota staat in het teken van versterking van landschappelijke kenmerken en landbouwstructuren. De provincie kiest voor:

1. Verdere ontwikkeling en versterking van oorspronkelijke landschapskenmerken, zoals lintbebouwing, molentochten, vergezichten, natuurwaarden en ontginningspatronen.
2. Economisch sterke landbouw waar dat mogelijk en gewenst is. Waar ook andere functies belangrijk zijn naast landbouwproductie, zoals recreatie en natuur, kiest de provincie voor economisch sterke landbouw met nevenfuncties.
3. Ondernemerschap en regionaal, lokaal en particulier initiatief spelen een belangrijke rol om deze visie gestalte te geven.

De "Visie ruimte en mobiliteit" die op 9 juli 2014 door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland is vastgesteld geeft op hoofdlijnen sturing aan de ruimtelijke ordening en maatregelen op het gebied van verkeer en vervoer. In deze Visie staat onder andere: "De provincie wil ruimte bieden voor agrarisch ondernemerschap en andere economische activiteiten die passen bij de gebiedskwaliteiten. Verder kent Zuid-Holland een aantal bijzondere kwaliteiten op het gebied van de biodiversiteit, het cultureel erfgoed, recreatie en het contrast tussen bebouwd en open gebied. Instandhouding en versterking van deze bijzondere kwaliteiten is van groot belang. Zowel het agrarisch bedrijfsleven als recreatieondernemers en natuurbeheerders spelen hierbij een belangrijke rol." en "De grondgebonden landbouw blijft daarnaast een belangrijke drager van de ruimtelijke kwaliteit in Zuid-Holland. In die zin heeft de landbouw een verantwoordelijkheid voor de landschappelijke, recreatieve en ecologische gebiedskwaliteit. De provincie wil daarom de agrarische functie als producent van duurzaam voedsel en als belangrijke drager van het cultuurlandschap ook op termijn veiligstellen."

3.4 Regionaal beleid

In de integrale regiovisie Midden-Holland, "van gelaagde naar geslaagde kwaliteit", van december 2001, werd diverse malen richting de grondgebonden landbouw verwezen. De grondgebonden landbouw wordt als een belangrijke economische drager beschouwd. De regio Midden-Holland acht de continuering van de grondgebonden landbouwsector als drager – en in de meeste gevallen ook beheerder – van het landschap en de natuur van essentieel belang voor de grote groene eenheden in het Groene Hart. Alleen op deze wijze kunnen de gewenste landschappelijke kwaliteiten worden gehandhaafd, dan wel versterkt. Belangrijk hiervoor is dat de grondgebonden landbouw een realistisch toekomstperspectief heeft. Een toereikend instrumentarium is hiervoor absoluut noodzakelijk. Voor agrarische bedrijven die liggen in de landbouwgebieden en die alleen afhankelijk zijn van de melk, moet een gunstig waterpeil, bedrijfsvergroting en een vergroting van de huiskavel mogelijk worden gemaakt.

Bij een bestuurlijke bijeenkomst ter actualisering van de integrale regiovisie Midden-Holland in juni 2008, zijn bovenstaande doelstellingen wederom onderstreept.

3.5 Subregionaal beleid

Het op 22 december 2005 ondertekende “Veenweidepact Krimpenerwaard” heeft als doel het waardevolle agrarische cultuurlandschap en de daarbij behorende natuurwaarden te behouden en verder te ontwikkelen. Een belangrijke randvoorwaarde is verdere bodemdaling zo veel mogelijk te beperken. Hiervoor is een herinrichting van het gebied noodzakelijk. De herinrichting moet de omstandigheden voor de agrariërs verbeteren, de recreatievoorzieningen verbeteren en de natuur robuuster maken. Eén van de doelstellingen van het Pact is dan ook het verbeteren van de fysieke structuur voor de landbouw en het verbeteren van de omstandigheden voor agrarisch gebruik.

Eind 2014 is er iets veranderd in de samenwerking. De ontwikkelingen van de afgelopen jaren hebben geleid tot een nieuwe aanpak voor het gebied. Er is daarom besloten om de verantwoordelijkheden opnieuw te verdelen. De regie ligt nu bij het gebied, dichterbij de praktijk. De gemeente Krimpenerwaard en het hoogheemraadschap pakken deze regie op in een stuurgroep en werken daarbij samen met grondeigenaren, agrarisch ondernemers en maatschappelijke partijen. De overheden hebben hun afspraken vastgelegd in een Gebiedsovereenkomst. Hierin staat hoe zij de opgaven voor de Krimpenerwaard, samen met de gebiedspartners, willen realiseren. De opgaven zijn gebundeld in drie thema's: natuur, landbouw en recreatie.

3.6 Structuurvisie K5-gemeenten

In de Structuurvisie K5-gemeenten, vastgesteld door de Krimpenerwaardraad op 2 juli 2009, is aangegeven dat de landbouw niet alleen een economische, maar ook een beeldbepalende rol in de K5 speelt en een belangrijke drager van het karakteristieke en open landschap. Van de circa 15.000 ha. land in de K5 is ruim 12.000 ha. in gebruik als landbouwgrond. De K5 telde in 2007 ongeveer 438 agrarische bedrijven. Het merendeel van deze bedrijven houdt zich bezig met grondgebonden melkveehouderij.

De verwachting is dat een (duurzame) landbouw ook in de toekomst in belangrijke mate drager is van het veenweidelandschap. Hierbij moet een gezonde economische bedrijfsvoering voorop staan. In de afgelopen jaren is het aantal agrarische bedrijven in de K5 gedaald. Vooral relatief kleine bedrijven zijn/worden beëindigd. Vrijkomende percelen worden enerzijds gebruikt door de overblijvende agrarische bedrijven om uit te kunnen breiden. Anderzijds worden nieuwe markten en producten aangeboden al dan niet in de vorm van nevenactiviteiten in samenhang met het agrarische bedrijf of agrarisch natuur- en of landschapsbeheer.

De inzet voor de structuurvisie is toe te groeien naar een duurzame grondgebonden landbouw met ruimte voor schaalvergroting en verdere specialisatie in die gebieden waar landbouw de primaire functie heeft. Daarnaast moet verbrede landbouw worden gestimuleerd worden. Er wordt voor gepleit voor een synthese, waarbij beide opties ruimtelijk naast elkaar kunnen bestaan maar ook in de bedrijfsvoering samen kunnen gaan.

3.7 Toekomst veehouderij

Nederlandse boerenbedrijven worden steeds groter. Door schaalvergroting daalt het aantal melkveebedrijven sterk. Ten opzichte van 2004 waren er in 2014 30% minder bedrijven met melkvee en jongvee > 2 jaar in de Krimpenerwaard. Het totaal aantal rundveebedrijven verschilde 25%. (Bron: CBS Statline, geraadpleegd 29 april 2016).

Een gevolg van schaalvergroting is dat kleine bedrijven hun activiteiten moeten stoppen. De agrarische bedrijfsbebouwing komt hierdoor leeg te staan. Om leegstand en verpaupering, maar

ook het verlies van cultuurhistorische en landschappelijke waarden te voorkomen, is een beperkte verruiming van de gebruiksmogelijkheden noodzakelijk. Deze ontwikkeling kan een beperking voor de ondernemers die hun veehouderijen willen voortzetten met zich meebrengen.

Daarnaast zijn er ondernemers die hun boerenbedrijven hobbymatig voortzetten of stappen in de richting van bedrijfsbeëindiging zetten. Het gaat vaak om oudere ondernemers en ondernemers die naast hun landbouwactiviteiten er een andere inkomstenbron bij hebben. Hobbyboeren hebben in het agrarisch geurhinderbeleid niet een aparte status. Hierin wordt de maatstaf gehanteerd: bedrijfsmatig, of in een omvang als zijnde bedrijfsmatig. Uit de jurisprudentie is in de afgelopen jaren een beeld naar voren gekomen bij welke dieraantallen van een bedrijfsmatige omvang moet worden gesproken. In de ruimtelijke ordening hebben hobbyboeren soms een burgerbestemming. Als er sprake is van een bedrijfsmatige omvang dan moet wel worden getoetst aan het agrarisch geurhinderbeleid.

In 2011 is er landelijk een maatschappelijke discussie gevoerd over schaalgrootte en toekomst van de veehouderij. In een brief aan de Tweede Kamer heeft de toenmalige staatssecretaris zijn visie op de ontwikkeling van de veehouderij gegeven: 'de inpassing van de veehouderijen in de lokale omgeving is een belangrijke verantwoordelijkheid van de ondernemers. Gemeenten en provincies moeten hiervoor randvoorwaarden scheppen in gebieds- of structuurvisies en ruimtelijke plannen.'

4 Inventarisatie

4.1 Huidige situatie

In de gemeente Krimpenerwaard zijn circa 380 veehouderijen gevestigd. Hiervan zijn circa 325 bedrijven die overwegend melkvee, jongvee, paarden en/of konijnen houden, waarvoor vast afstanden gelden. Voor circa 30 bedrijven geldt dat zij met name varkens houden, waarvoor geuremissiefactoren gelden. De overige bedrijven hebben dieren mét en zonder geuremissiefactor. In de gemeente zijn geen pelsdierhouderijen.

Wat betreft bedrijven waarvoor afstandsnormen gelden zijn er ongeveer 40 bedrijven die alleen paarden houden (maneges, paardenpensions) en ongeveer 40 bedrijven met een combinatie van melkrundvee met meer dan 5 paarden. De overige bedrijven, meer dan 200, zijn melkveehouderijen.

Van de bedrijven waarvoor vaste afstanden gelden zijn er twaalf vergunningplichtig. Hiervan zijn twee bedrijven enkel vergunningplichtig op grond van het houden van meer dan 50 konijnen. De overige tien zijn rundveehouderijen. Geen enkele paardenhouderij is vergunningplichtig op grond van het houden van meer dan 100 volwassen paarden en/of pony's. Het betreft allen situaties buiten de bebouwde kom. Om een beeld te geven van de ligging ten opzichte van de geurgevoelige objecten is voor de vergunningplichtige rundveehouderijen de afstand gemeten. Twee bedrijven liggen op minder dan 25 meter afstand van een geurgevoelig object. Vier bedrijven liggen tussen de 25 en 50 meter afstand en de overige vier liggen op meer dan 50 meter.

Voor de niet-vergunningplichtige veehouderijen is niet bepaald op welke afstanden deze tot geurgevoelige objecten liggen. Wel is bij de twee grootste niet-vergunningplichtige bedrijven vastgesteld dat deze buiten de bebouwde kom liggen op een afstand van 50 tot 100 meter van een geurgevoelig object.

Vóór de gemeentelijke herindeling was alleen voor het gebied van de voormalige gemeente Schoonhoven geen geurbeleid opgesteld. In dit gebied liggen zeven veehouderijen waar dieren worden gehouden waarvoor een vaste afstand geldt. Eén bedrijf is een kinderboerderij en twee bedrijven zijn maneges, de overige zijn melkveebedrijven.

4.2 Afweging en Keuzes

Duurzame melkveehouderijbedrijven in de gemeente Krimpenerwaard zijn van essentieel belang voor het beheer van het open veenweidegebied. Voor het landelijk gebied van de gemeente Krimpenerwaard en voor de van oorsprong agrarische bebouwingslinten in de kernen is de geur, die wordt veroorzaakt door agrarische activiteiten, onderdeel van de leefomgeving in dit gebied. Dat maakt het mogelijk om in het landelijke gebied, maar ook in of aan de rand van de bebouwde kom te werken met een hogere geurbelasting en dus lagere afstandsnormen voor geurhinder. Bij een afwijking van de vaste afstandsnorm voor melkveebedrijven op grond van de Wgv zal de geurbelasting voor de naburige woningen en andere geurgevoelige functies op moeten wegen tegen het behoud en het versterken van de kwaliteit van de leefomgeving in het landelijk gebied. Binnen de ruimte die de Wgv biedt, is door de wetgever dan ook al rekening gehouden met een eventuele toename van geurhinder voor derden.

In de praktijk blijkt bij ruimtelijke ontwikkelingen in plaats van een vergroting van de mogelijkheden voor agrarische bedrijven juist een belemmering op te treden als zonder meer de verkleining van de afstanden wordt toegepast voor het oprichten van geurgevoelige bestemmingen, zoals burgerwoningen in de nabijheid van een veehouderij. Hierdoor kunnen woningen te dicht op veehouderijen worden gebouwd, waardoor de uitbreidingsmogelijkheden van die bedrijven worden beperkt. Om dit te voorkomen is in artikel 2, lid 3 van de verordening opgenomen dat deze alleen van toepassing is op procedures voor de uitbreiding van een veehouderij. Hierdoor geldt de halvering van de afstanden tussen een veehouderij een geurgevoelig object niet voor procedures waarbij sprake is van een nieuw te ontwikkelen geurgevoelig object. Dat betekent dat nieuw te ontwikkelen geurgevoelige objecten getoetst zullen worden aan de wettelijke afstanden op grond van artikel 4 van de Wgv. Het betreft hiervoor een minimale afstand van de rand van het bouwvlak tot de buitenzijde van een geurgevoelig object van 50 meter buiten de bebouwde kom en 100 meter binnen de bebouwde kom.

In de vigerende verordeningen was een artikel opgenomen dat eveneens beoogde dat de halvering van de afstanden alleen van toepassing is op procedures voor de uitbreiding van een veehouderij. In dit artikel stond: "In die gevallen waarin het bepaalde in de artikelen 2 en 3 in strijd is met het planologische beleid en/of een planologische beslissing van de gemeente, prevaleert het planologisch beleid boven het geurbeleid". Dit artikel is in deze nieuwe verordening vervangen door de bepaling dat de halvering van de afstanden alleen van toepassing is op procedures voor de uitbreiding van een veehouderij.

De afweging tussen geurbelasting en behoud open veenweidegebied bebouwing leidt tot de volgende punten:

1. Binnen de bebouwde kom wordt voor een veehouderij waar dieren worden gehouden waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, welke onder de Wet geurhinder en veehouderij en het Activiteitenbesluit milieubeheer vallen, de minimale afstandsnorm van 50 meter gehanteerd;
2. Buiten de bebouwde kom wordt voor een veehouderij waar dieren worden gehouden waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, welke onder de Wet geurhinder en

veehouderij en het gewijzigde Activiteitenbesluit milieubeheer vallen, de minimale afstandsnorm van 25 meter gehanteerd;

3. De verordening is alleen van toepassing op een beslissing, inzake de omgevingsvergunning of op een melding inzake het Activiteitenbesluit milieubeheer, voor het oprichten, uitbreiden of veranderen van een veehouderij.

In de ministeriele Regeling geurhinder en veehouderij is geregeld dat de afstanden moeten worden gemeten vanaf de buitenzijde van het geurgevoelig object tot het dichtstbijzijnde emissiepunt. Als het dierenverblijf niet is overdekt, wordt de afstand gemeten vanaf de buitenzijde van een geurgevoelig object tot het punt van de begrenzing van het dierenverblijf dat het dichtst is gelegen bij het desbetreffende geurgevoelig object. Omdat de Regeling geurhinder en veehouderij daarnaast ook bepaald dat de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een geurgevoelig object ten minste 50 meter moet bedragen binnen de bebouwde kom en ten minste 25 meter buiten de bebouwde kom, wordt in de verordening opgenomen dat de afstanden gemeten moeten worden vanaf de buitenzijde van de stal.

Behalve de melkveebedrijven bevinden zich in het gebied ook diverse paardenhouderijen en maneges en wordt er op grote schaal hobbymatig paarden gehouden. Eveneens bevinden zich in het gebied enkele konijnenhouderijen. Vanaf 5 á 7 paarden en enkele tientallen konijnen kunnen de regels van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) en het Activiteitenbesluit milieubeheer van toepassing zijn. Dit is afhankelijk van de vraag of sprake is van een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Hierbij spelen meer factoren een rol, zoals de aanwezigheid van een mestplaat, machines of andere dieren. Paarden, pony's en konijnen hebben net als melkkoeien, dezelfde vaste afstandsmaat. Als gevolg hiervan gelden de regels voor geurhinder niet alleen voor melkveehouderijbedrijven, maar ook voor paardenhouderijen, maneges, konijnenhouderijen en voor percelen waarop meer dan 5 á 7 paarden worden gehouden. Voor paarden en konijnen worden dezelfde drie punten aangehouden als bij melkvee.

Op basis van het beleid voor het landelijk gebied is nu alleen gekozen voor een afwijking van de vaste afstandsmaten. Dan gaat het met name om melkrundvee, paarden en konijnen (De vaste afstanden voor pelsdieren worden niet aangepast). De meeste overige dieren, waaronder vleesrundvee, schapen, geiten, varkens en kippen hebben een geuremissiefactor. Deze geuremissiefactoren worden met deze verordening niet aangepast.

De "Verordening geurhinder en veehouderij Krimpenerwaard" die nu door de gemeente Krimpenerwaard wordt vastgesteld betreft het harmoniseren van de verordeningen van de voormalige gemeenten. Hoewel zich op het grondgebied van de voormalige gemeente Schoonhoven zeven veehouderijen en slechts een klein aantal agrarische woningen bevindt, is gekozen om dit gebied ook in de verordening te betrekken. Nu de voormalige gemeentegrenzen zijn komen te vervallen is er geen aanleiding om dit gebied uit te sluiten van de verordening.

5 Conclusie

De algemene doelstelling die ten grondslag ligt aan het geurbeleid is enerzijds het behoud en versterking van de grondgebonden veehouderij als drager van het landschap in het Groene Hart en anderzijds het behoud van het buitengebied als aantrekkelijk woon- en leefgebied en de cultuur-historische lintbebouwing. Net als in de vigerende geurverordeningen wordt gekozen voor halvering van de afstandsnormen voor dieren zonder geuremissiefactor ten aanzien procedures voor het oprichten, uitbreiden of veranderen van een veehouderij. Het gaat daarbij om de afstanden tussen een veehouderij en een geurgevoelig object. Het geurbeleid wordt hierbij geharmoniseerd en uitgebreid met de omgeving van Schoonhoven.

Ten opzichte van de vigerende verordeningen treden er twee wijzigingen op:

1. de omgeving van Schoonhoven wordt bij de verordening betrokken;
2. artikel 4 *“In die gevallen waarin het bepaalde in de artikelen 2 en 3 in strijd is met het planologische beleid en/of een planologische beslissing van de gemeente, prevaleert het planologisch beleid boven het geurbeleid”* wordt vervangen door de bepaling dat de halvering van de afstanden alleen van toepassing is op beslissingen, inzake de omgevingsvergunning of op een melding inzake het Activiteitenbesluit milieubeheer, voor het oprichten, uitbreiden of veranderen van een veehouderij.

Voor het geurbeleid zijn de volgende beleidskeuzes gemaakt.

De beleidskeuzes:

1. **De guernormen voor bedrijven met dieren met een geuremissiefactor (intensieve veehouderij) worden niet aangepast.**
2. **De afstandsnormen gelden voor bedrijven met dieren zonder geuremissiefactor (vnl. melkrundvee- en paardenhouderij) worden in de gehele gemeente gehalveerd:**

Het geurgevoelig object is gelegen in een	Afstand in meters
binnen bebouwde kom	50
buiten bebouwde kom	25

3. **De afstandsnormen zijn alleen van toepassing op procedures voor het oprichten, uitbreiden of veranderen van een veehouderij.**

In de praktijk wordt op de volgende manier met de afstanden om gegaan:

Voor het oprichten, uitbreiden of veranderen van een veehouderij wordt de afstand tot een bestaand geurgevoelig object genoemd in de Wgv gehalveerd, zoals genoemd in de verordening. De afstand wordt gemeten tussen het emissiepunt van de stal en de gevel van het geurgevoelige object.

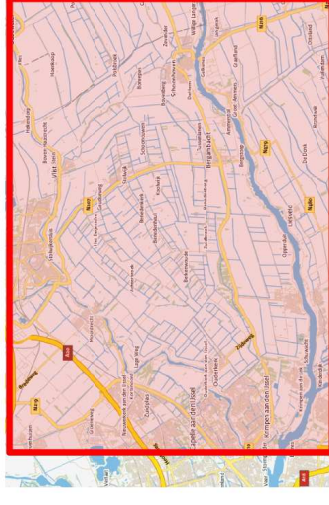
Bij nieuwbouw van een geurgevoelig object wordt uitgegaan van de vaste afstanden uit de Wgv, dus geen gehalveerde afstanden. De afstand wordt gemeten tussen de rand van het bouwvlak van de veehouderij en de gevel van het geurgevoelige object.

Of de afstanden binnen of buiten de bebouwde kom gelden, wordt bepaald door de ligging van het geurgevoelig object.

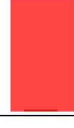
Bijlage 1

Kaart Bebouwde Kom

Verordening geurhinder en veehouderij

Legenda

Bebouwde kom